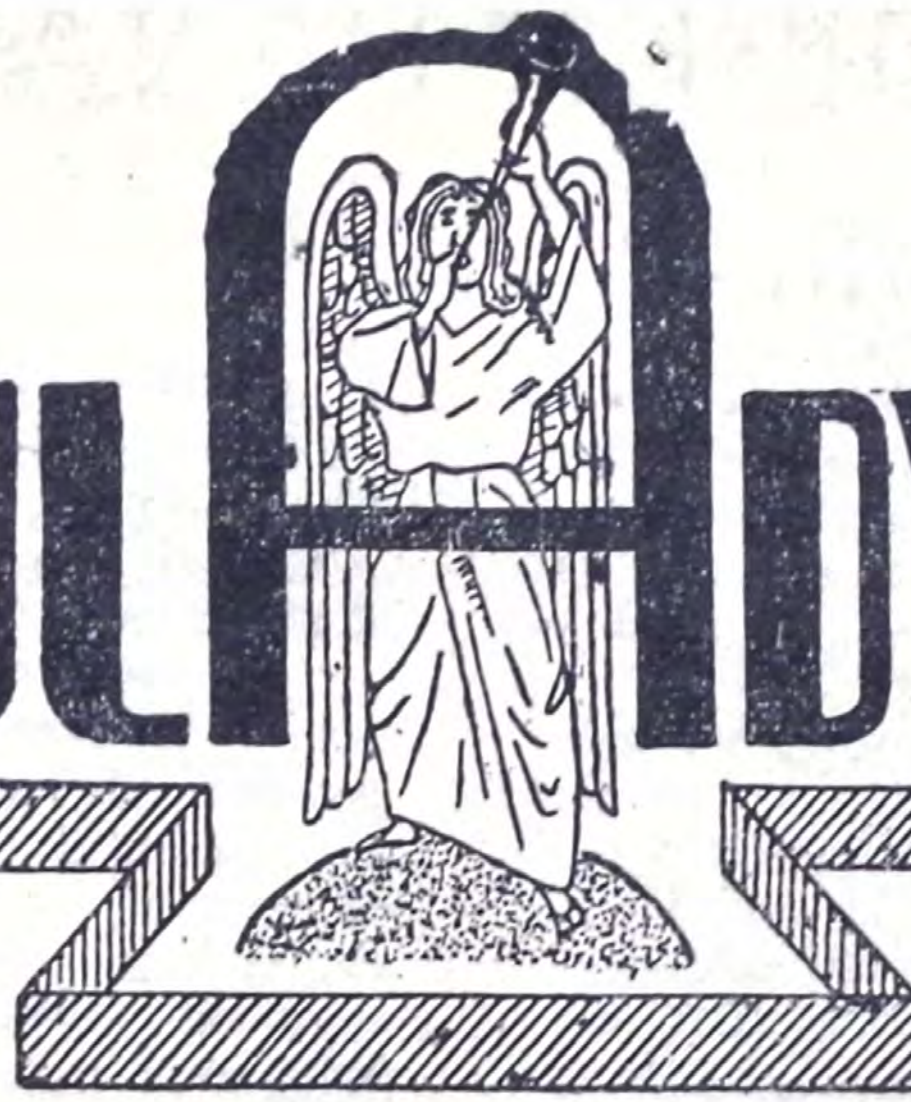

CURIERUL ADVENTIST

Anul XXXIII Nr. 2

FEBRUARIE 1955

Organ al Cultului creștin adventist de ziua a șaptea din R. P. R.
Redacția și Ad-ția, București, Raionul T. Vladimirescu, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116

Sfintele Scripturi — temelie a adevărului și Cuvîntului lui Dumnezeu

Sfintele Scripturi ale Vechiului și Noului Testament sînt insuflate de Dumnezeu, și ele constituie regula în ce privește credința și felul de viață al creștinului. „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu”, zice apostolul Pavel.

Întregul plan de mîntuire a omului din păcat se află descoperit în Sfintele Scripturi. Deci, orice doctrină sau învățătură ce ar putea fi luată în seamă pentru salvarea din păcat, trebuie să poarte în sprijinul ei, imputernicirea aceasta: „Așa zice Doamul”. Cele scrise în Sfînta Scriptură sînt îndestulătoare să conducă pe om pe calea mîntuirii. „Dar lucrurile acestea au fost scrise pentru ca voi să credeți că Isus este Hristosul și crezînd să aveți viață veșnică”. Ioan 20, 31.

Toată Scriptura a fost dată prin inspirație divină. „Căci nici o proorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mînați de Duhul Sfînt”. 2 Petru 1, 21. Duhul Sfînt, a treia persoană a Sfîntei Treimi a inspirat și a condus pe cei aproape patruzeci scriitori ai Sfintelor Scripturi, care s-au deosebit între ei foarte mult, atît prin ocupațiile cit și prin experiențele lor, trăind în diferite părți ale pămîntului. Ei au scris la intervale mari de timp și cu toate acestea, cînd scrierile lor sînt așezate la un loc, cercetătorul imparțial poate constata că prin toate vorbește un singur autor, Duhul Sfînt; urmînd o singură și precisă temă, — planul de mîntuire elaborat de Dumnezeu, — ce trece ca un fir de aur prin toate cărțile sfînte.

Sfintele Scripturi conțin cuvinte vorbite chiar de Dumnezeu, cuvinte vorbite lui Moise și în diferite ocazii vorbite de îngeri oamenilor. În Vechiul Testament în deosebi, Dumnezeu a vorbit servilor Săi profeți și le-a dat însărcinarea să aducă la cunoștința oamenilor voia Sa. „Căci Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să descopere taina Sa servilor Săi prooroci”. Amos 3, 7. În Noul Testament bunul Dumnezeu în iubirea Sa cea mare ne-a vorbit prin Fiul Său. Toate învățăturile Sale, minunile, precum și sacrificiul Său adus pe cruce, toate sînt raportate în această parte a Sfintelor Scripturi.

„Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvîrșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună”. 2 Tim. 3, 16, 17.

Sfînta Scriptură conține toate principiile pe care creș-

tinul trebuie să le cunoască spre a fi pregătit atît pentru viața aceasta cit și pentru cea viitoare. Ea este singura călăuză sigură și desăvîrșită către fericirea veșnică. Din acest Cuvînt trebuie scoase toate învățăturile necesare unei vieți sfînte și tot prin El trebuie probate toate doctrinele. El constituie pîinea spirituală pentru sufletul omului. Căci „omul nu trăiește numai cu piine, ci cu orice Cuvînt ca iese din gura Lui”. Mat. 4, 4. Fără zilnica hrănire cu Cuvîntul lui Dumnezeu, nu ne putem păstra puterea și sănătatea spirituală.

Sfînta Scriptură orînduiește viața omului în ce privește activitatea lui de fiecare zi. „Să lucrezi șase zile, și să-ți faci lucrul tău”. Exod 20, 9. „Tot ce găsește mîna ta să faci, fă cu toată puterea ta”. Ecl. 9, 10. Ea a stabilit de mult principiul: „Cine nu vrea să lucreze, nici să nu mînînce”. 2 Tes. 3, 10.

Pentru înțelegerea Sfintelor Scripturi, avem nevoie să fim călăuziți și luminați de Duhul Sfînt care a servit la inspirația celor care le-au scris. „Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său”. 1 Cor. 2, 10. De aceea Psalmistul se ruga: „Deschide-mi ochii, ca să văd lucrurile minunate ale Legii Tale”. Ps. 119, 18. Deci, adevăratul obiectiv al studiului Sfintelor Scripturi este de a ne aduce în legătură personală cu Dumnezeu. Prin studiul lor singurcios noi trebuie să-L vedem în toată frumusețea și slava caracterului Său.

Cînd ne apropiem de Sfintele Scripturi, spre deosebire de alte cărți, trebuie să venim cu respect și dorință sinceră de a cunoaște învățăturile ei sfînte și a le trăi în viața noastră de toate zilele. Orice ușurătate și spirit de batjocură trebuie să fie lăsate laoparte. Studiul lor trebuie a se face cu răbdare, meditație și cu rugăminți stăruitoare. Fiecare cercetător, cînd deschide Sfînta Scriptură trebuie să ceară lumina Duhului Sfînt, și să se apropie de ea cu spiritul unuia care vrea să învețe.

Cuvîntul lui Dumnezeu trebuie primit și socotit ca fiind glasul lui Dumnezeu care ne vorbește nouă personal. În felul acesta era el socotit de credincioșii din prima Biserică creștină. „De aceea mulțumim fără încetare lui Dumnezeu că atunci cînd ați primit Cuvîntul lui Dumnezeu auzit de la noi, L-ați primit nu ca pe un cuvînt al oamenilor, ci așa cum este în adevăr, ca pe Cuvîntul lui Dumnezeu, care lucrează în voi care credeți”. 1 Tes. 2, 13.

M. MANEA

INGRIJIREA SANATAȚII

Sănătatea este calitatea vieții care face pe om a fi pregătit să trăiască mai mult, și să servească mai bine. Ea valorează mai mult decât orice bogăție materială.

Primul lucru esențial pentru viață, este aerul. De aceea, pentru a împiedica stricarea aerului din camere e necesar ca odăile să dispună de aer din destul și acest aer să fie reînnoit prin deschiderea ușilor și ferestrelor. Dar în afară de grija de a avea un aer curat în camere, se cere ca pereții să fie uscați și casa inundată de lumina soarelui toată ziua.

Se știe că soarele distruge microbii, germeii cei mai periculoși de boli. Sub acțiunea razelor solare, copilașii se dezvoltă, iar corpul bătrânilor se înviorează. Prin ferestrele larg deschise intră soarele care aduce viață și sănătate. Copiii, să se joace în aer curat și la soare. Adenitele, anemia, scrofuloza, tuberculoza, reumatismul; iată partea celor care trăiesc în case igrasioase și fără lumina binefăcătoare a soarelui.

Pentru creșterea și refacerea corpului are influență covârșitoare și cantitatea și calitatea hranei. Toate elementele din care e compus corpul, trebuie să se găsească în alimentele folosite.

Dacă sînt pregătite simplu sînt ușor asimilate de aparatul digestiv. Una din relele care se desprind din graba vieții, este iușeala cu care mîncăm. Dacă mîncarea este ținută numai cîteva clipe în gură, alimentele sînt doar în parte mărunțite și atunci nici saliva, nici sucurile stomacale nu au o influență mare asupra lor. Mîncarea înghițită în grabă, face pe om să mîncească mult mai mult decât trebuie așa încît tot aparatul digestiv este supra-încărcat; în acest caz, organele întregului aparat sînt forțate să lucreze și să întrebunțeze timp mai îndelungat spre a libera corpul de hrana care s-a acumu-

lat în stomac. Este bună pîinea fabricată din făină integrală. Să folosim multe legume și fructe.

Un alt factor de care trebuie să ținem seama este odihna. Oboseala este semnalul că rezervele noastre de energie s-au sfîrșit și că trebuie să le improspătăm. Regularitatea este un lucru foarte important pentru a menține o putere de viață de primul rang.

Corpul este o mașină care lucrează în virtutea deprinderii. Somnul este una din deprinderile ce se deranjează cu cea mai mare ușurință. Dacă cineva persistă în această deprindere rea, atunci sănătatea sa scade, căci somnul este un factor foarte important. Pentru menținerea sănătății omul are neapărată nevoie de somn adînc și regulat, indiferent cît de tare ar fi constituția sa. Somnul nu poate fi înlocuit prin nici un fel de preparat, care nu ar face altceva decât să biciuiască organismul înlăturînd nevoia de somn.

Un alt factor important asupra corpului este gîndul. Multe din bolile de care suferă omenirea își au originea în închipuire. De aceea trebuie ca toate gîndurile minții noastre, să fie bine îndrumate, astfel ca niciunul să nu dea loc la boală, dar să ajute la vindecarea ei.

Supărarea nu face niciodată un lucru bun, ci din contră, înrăutățește lucrurile. O inimă veselă înseninează fața, dar cînd inima este tristă, duhul este mîhnit. Prin supra-excitare a nervilor mulți au făcut să se dezvolte oarecare stări nervoase care li se par serioase, dar la control medical nu găsești nici un semn fizic, pentru a pune diagnosticul unei boli de nervi. Sînt cazuri de persoane care gîndesc că au o suferință și așteaptă de la medic un tratament. Să ne folosim gîndurile în așa fel, încît să ne menținem sănătatea.

Dr. EL. IACOB

TRAIREA UNEI VIETI REALE

Viața de creștin nu este o viață înțepenită în forme reci și seci, fără suflet, într-o izolare ruptă de viață și de problemele ei.

Creștinul nu trebuie să treacă nepăsător prin viață, zicînd că pe el nu-l interesează frămîntările și problemele ei, rezumîndu-se la un orizont strîmt pe care greșit îl poate numi „viață religioasă“. De fapt, viața religioasă nu trebuie să fie decît o întrefesere a problemelor vieții obișnuite cu elementele credinței, din care combinație să iasă acel ideal de viațuire pe care Domnul Isus l-a prezentat ucenicilor sub denumirea de a fi în lume „sare“ și „lumină“.

Apostolul Pavel a exemplificat lămurit acest mare adevăr prin pilda vieții sale. La fel bărbații Vechiului Testament, ca: Abraam, Iosif, David, Daniel, Ezechiel și alții ne stau ca pilde grăitoare în ce privește felul cum trebuie să se înțeleagă umblarea în credință sau „viața religioasă“, și anume de a-și găsi credinciosul locul în toate rosturile și preocupările vieții.

Evenimente de mare însemnătate istorică au loc în preajma noastră, și față de desfășurarea lor e necesar să dovedim tot interesul. Iată popoarele Asiei, ținute atîta multime de ani sub împilare, azi se ridică, avînd în frunte sutele de milioane de oameni ai Chinei noi, la o viață de libertate, spunîndu-și cuvîntul ce le revine. Popoarele Africei și ale insulelor Oceaniei, cari pînă acum oțtva timp nu alcătuiau decît o posibilitate de îmbogățire a altora, azi vor să-și scuture jugul ce atîta amar de ani le-a ros grumazul. Privind acestea toate, interesul nostru, ar trebui să fie pe deplin trezit.

De asemenea, nu ar trebui să fim indiferenți față de prăpădul ce guverne ațîțitoare la război vor să-l dezlănțuie. În privința aceasta spiritul Profetic prin sora E. G. White ne spune: „Cei cari au fost avertizați de evenimentele ce vor avea loc, nu trebuie să rămînă în calmă așteptare a furtunii ce vine, mîngîindu-se cu gîndul că Domnul va apăra pe credincioșii Săi în zilele strîmtorării. Noi trebuie să așteptăm pe Domnul nu cu nepăsare, ci muncind serios și cu credință neclintită.“

„Întîmplări cu rezultate înspăimîntătoare ne stau în

față. De aceea să facem ca rugăciunile noastre să se înalțe la Domnul ca cei patru îngeri să țină cele patru vînturi — (ale războiului) — ca ele să nu bată și să nu vatăme sau să nimicească. Trebuie să se înalțe cele mai fierbinți rugăciuni și apoi să lucrăm în armonie cu rugăciunile noastre. Trebuie să răspundeți voi înșivă la propria voastră rugăciune în măsura cea mai mare cu putință și lăsînd ceea ce nu puteți face înșivă, pe seama lui Isus, ca să facă El. Să ne rugăm ca și cum totul ar depinde de Dumnezeu și să muncim ca și cum totul ar depinde de noi“.

Cînd pe deoparte vedem cum toți sincerii susținători ai păcii, de pe întreaga față a pămîntului, depun sforțări uriașe pentru a împiedica amenințatorul cataclism; cînd înaintea ochilor noștri vedem în viitor perspectivele frumoase ce ni le oferă o viață în pace; cînd posibilități nespuse ne stau la îndemînă prin ajutorul oferit și nouă, ca și altor popoare, de Uniunea Sovietică, în ce privește folosirea forței atomice în scopuri pașnice, se vede lămurit că fiecare dintre noi ar trebui să acționăm atît prin rugăciuni călduroase înaintea lui Dumnezeu ca omenirea să fie fînită de cataclismul unui nou război, dar și printr-o muncă asiduă și hotărîtă în privința afirmării noastre alături de tot ce însemnează pace.

Cuvîntul nostru în această privință nu trebuie să așteptăm să ni-l spunem de-abia cînd războiul se va fi declanșat, ca atunci să condamnăm pe inițiatorii lui. Acest cuvînt să-l spunem azi, cînd el mai poate avea răsunet.

„Cea mai elementară dorință de a trăi“, spunea Prof. Frederic Jolliot-Curie, la Consiliul Mondial al păcii ținut în anul acesta la Viena, „și iubirea față de aproapele fac necesar să se ceară în toate țările distrugerea stocurilor de arme atomice și încetarea imediată a producției acestora. Această dorință de a trăi și iubirea față de aproapele vor însușeți mîine în fiecare țară, în fiecare oraș, în fiecare casă, mij și mii de bărbați și femei care vor merge din ușă în ușă, din casă în casă, în fabrici și pe ogoare, stringînd semnături pe Apelul nostru și în felul acesta va fi creștată cea mai puternică piedică în

O pregătire bună - o recoltă bună

O bună reușită a lucrărilor de primăvară depinde foarte mult de lucrările pregătitoare ce trebuie făcute cu mult timp înainte. De buna folosire a timpului în lunile de iarnă va depinde recolta bogată pe care o dorim și o așteptăm pentru îndestularea celor ce muncesc atât pe ogoare cât și în fabrici și uzine.

Ne adresăm fraților noștri agriculturii muncitori de pământ. Iubiți frați, vă îndemnăm și sfătuim ca să folosiți cât mai bine timpul acesta de iarnă cu lucrările pregătitoare în vederea lucrărilor de primăvară. Puneți în practică sfaturile și recomandările științei despre pregătirea și lucrarea pământului în vederea unei bogate recolte viitoare. Pentru aceasta este de mult folos să citiți și să studiați cărțile și broșurile cele mai noi scrise în scopul acesta. De asemenea, tot pentru aceasta vă îndemnăm să vă puneți în legătură cu agronomii de pe lângă sfaturile populare și raionale.

Este bine știut că mai multă zăpadă pe ogoare înseamnă mai multă recoltă. Unul din mijloacele stringerii în pământ a unor rezerve de apă este reținerea zăpezii pe oimp. Pentru reținerea zăpezii se așează pe ogoare încă de la începutul iernii parazăpezi cari se fac din scinduri sau din nuele. Un alt mijloc de reținere a zăpezii sînt valurile sau brazdele de zăpadă. Ele se folosesc numai pe terenurile nearate din toamnă. Valurile și brazdele de zăpadă se fac cu ajutorul unor pluguri speciale din lemn. Rezultatele experiențelor prin reținerea zăpezii pe ogoare arată că s-au obținut însemnate sporuri la recolte.

O deosebită grijă trebuie dată procurării semințelor de soi selecționate, tratării lor contra bolilor și încercării puterii de încolțire a semințelor. Trebuie controlate semănăturile de toamnă pentru ca să se reinsămînteze terenul acolo unde plantele au pierit sau să se aplice îngrășăminte suplimentare acelor plante cari au ieșit mai

slabe din iarnă. Din timp trebuie procurate și aduse pe ogoare îngrășămintele necesare pentru locurile mai slabe.

Acum este timpul cel mai potrivit și pentru lucrările de interes obștesc sau de muncă voluntară. Cu ajutorul Domnului să căutați să fiți și în anul acesta printre cei dintii în fapte bune, așa cum ne învață Cuvîntul lui Dumnezeu.

La lucrările de dezăpezire acolo unde va fi cazul să vă dovediți cu adevărat a fi cei dintii. Experiența anului trecut este proaspătă în mintea noastră. Noi știm că un drum desfundat la timp înseamnă, ca circulația bunurilor alimentare să se facă fără întârziere, populația să fie aprovizionată la timp și mulțumită.

Acum se poate lucra la refacerea și repararea drumurilor de cari aveți nevoie pentru o comunicație lesnicioasă și plăcută. Pământ nisip, pietriș și tot ce ajută în scopul acesta trebuie adus, așezat și lucrul făcut acum, înainte de a veni timpul lucrărilor celor mai urgente ale însemnărilor de primăvară. Podurile să fie făcute sau reparate acolo unde nevoia cere.

Iubiți frați, tot acum este ocazia ca să dovedim în chip practic creștinismul nostru, prin aceea că vom avea pe inimă grija pentru semenii noștri.

Să facem și această lucrare cu încredințarea că „Cel ce dă sămînță semănătorului și pîine pentru hrană, vă va da și vă va înmulți și vouă sămînța de semănat și va face să crească roadele neprhănirii voastre“.

Astfel folosind fiecare timpul cât mai bine, făcînd lucrările pregătitoare la vreme în vederea lucrărilor de primăvară să vă dovediți cum învățăm în Sfintele Scripturi, „oameni ai lui Dumnezeu destoinici și gata pentru orice lucrare bună“.

N. GHEORGHITA

Nașterea din nou

1. „Voi sînteți martorii Mei“, zice Domnul. Nu putem pretui niciodată îndeajuns ocazia pe care o avem ca urmași ai Domnului Hristos de a fi martori pentru Dumnezeu. Ce cere Dumnezeu de la noi ca martori ai Lui? „Noi sîntem martori pentru Dumnezeu atunci cînd descoperim prin propria noastră ființă lucrarea unei puteri dumnezeiești“. Dumnezeu dorește să se vadă în viața noastră roadele cele bune ale rămîinerii cu Domnul Hristos. Evlavia, adevărul, îndurarea, iubirea, pacea, bucuria, răbdarea, bunătatea, mulțumirea și alte roade bune trebuie să se vadă în viața noastră ca credincioși ai Săi. Mărturia pe care o depunem în felul acesta pentru Domnul este fără cuvinte, dar puternică. Fie ca Domnul să ne ajute să putem da, prin viața noastră o bună mărturie pentru Dumnezeul cel mare și sfînt.

2. Pentru a dovedi prin propria noastră viață umblarea cu Domnul Hristos, este nevoie de zilnica trăire a învățăturilor Sale. „Este desigur important ca noi să cunoaștem bine punctele credinței noastre dar cea mai importantă chestiune este a dobîndi cunoștința experimentală a ce însemnează să fii născut din nou... Nicodem a venit la Isus cu gîndul să înceapă cu El discuții lungi asupra unor puncte de puțină însemnătate, dar Isus i-a prezentat imediat în mod clar principiile adevărului și i-a arătat lui Nicodem că lucrul de care avea el nevoie mai înainte de orice altceva era umilința inimii, un spirit de ucenic și o inimă nouă; căci dacă voia să intre în împărăția lui Dumnezeu, el trebuie să fie născut din nou“.

3. Dacă slujbașii bisericii trec prin adevărata experiență a nașterii din nou, ei ar trebui să flămînzească și să înseteze după adevărul divin ca să poată împărtăși acest spirit și celor care sînt dați în grija lor. Fie ca nici un

slujbaș să nu urmeze exemplul acolora care nu cresc în cunoașterea Domnului și Mîntuitorului Isus Hristos, chiar dacă acei care slujesc la amvoane sfînte le-au dat asemenea exemplu. Domnul nu vrea să aibă nici un lucrător care să fie doar umbra altuia pe care-l imită. Slujbașii trebuie să crească la măsura staturii lui Isus Hristos. Noi trebuie să creștem în har, iar harul se poate găsi în Hristos Isus, Modelul divin al celui credincios.

4. Pentru ca creșterea noastră în har să poată avea loc, slujbașul ca împreună lucrător cu Dumnezeu, este chemat la o intensă viață de rugăciune și continuă consacrare pe altarul Domnului. În felul acesta Duhul Sfînt îl va putea forma și crește în toate privințele făcîndu-l destoinic pentru slujba sa și ajungînd o bună pildă pentru alții. În privința aceasta Spiritul Profetic adresează un serios avertisment către slujbași, cînd zice: „mă adresez vouă în temere de Dumnezeu și vă spun că dacă nu aveți o vie legătură cu Dumnezeu și nu veți veni oit mai des înaintea Lui în rugăciune fierbinte, nu veți putea ajunge a fi în stare a vă face lucrarea, avînd înțelepciune cerească“.

Fie ca Duhul lui Dumnezeu să reinvioreze pe toți credincioșii Săi, trezindu-i la o nouă viață spirituală, la o deplină consacrare și o conștiințioasă îndeplinire a slujbei la care i-a chemat Tatăl cel ceresc.

(Urmare din pag. 2-a)

calea unui război atomic“.

Să trăim o viață reală, o viață de folos, întretesînd viața noastră de credință cu problemele vieții țării noastre și cu dorințele de pace ale omenirii, rugîndu-ne la Dumnezeu pentru aceasta și muncînd cu toată însuflețirea în acest scop.

V. FLORESCU

1. Care este secretul armoniei ce domnește în univers? Isa 40,26.

Totul în natură e stăpinit de legi, de la musculița ce zburdă în raza soarelui până la stelele din înălțime. Și de ascultarea de aceste legi depinde ordinea și armonia în univers.

2. Cui dărește omul viața? Fapte 17,28 pr.p.

3. De ce depinde binele lui? Deut.30,19.

Viața tuturor ființelor inteligente e supusă unor mari principii ale dreptății, și bunul mers depinde de ascultarea de principiile acestea.

4. Ce grijă binevoitoare a dovedit Dumnezeu pentru ca omul să poată cunoaște calea vieții? Ps.119,104; Rom. 3,20.u.p.

Dacă legea este dată la o parte omul nu mai poate avea o dreaptă părere despre curătenia și sfințenia lui Dumnezeu și nici despre propria sa vinovăție și necurăție. Omul nu mai poate avea atunci o dreaptă convingere despre păcat și nici nu poate simți nevoia de pocăință.

5. Prin ce mijloc aduce Dumnezeu pe cel greșit la cunoștința că s-a abătut de la Legea lui Dumnezeu? Ioan 8,9; 1 Ioan 3,21.

Această cercetare zilnică a faptelor noastre, pentru a vedea dacă conștiința aprobă sau condamnă faptele noastre, este necesară tuturor aceluia care doresc să ajungă la desăvârșirea caracterului creștin.

6. Care este urmarea de neînălțurată a lepădării sfațurilor divine? Prov.15, 9 pr.p.

Un indicator de drumuri a fost așezat de Dumnezeu pentru aceia care călătoresc prin lumea aceasta. Un braț al acestui indicator arată calea sculțării de lege ca fiind drumul spre viață și fericire, iar celălalt braț arată spre calea neascultării ca fiind drumul spre durere și moarte.

PACATUL ȘI MINTUIREA

1. Ce a pătruns în lume și care i-au fost urmările? Rom. 5,12.

2. Deoarece legea morală nu poate fi înlăturată, ce lucrare a hotărât Dumnezeu să facă? Rom.3,24-26.

3. Ce mijloace ale harului a folosit El pentru a îndepărta vinovăția abaterii? Rom.5,18,19; 1 Ioan 1,9.

Intrucât legea divină este tot atât de sfântă ca și Dumnezeu însuși, numai Cineva egal cu Dumnezeu putea face ispășire pentru călcarea ei. Numai Hristos putea să răscumpere pe omul păcătos de sub osinda legii și să-l pună din nou în armonie cu cerul.

4. Ce alt mijloc a mai folosit Dumnezeu pentru ca cel iertat să poată fi pus în stare să asculte de legea lui Dumnezeu? Rom.8,3,4.

Condițiile din timpul harului, pe temeiul cărora cineva poate avea viață veșnică, sînt exact aceleași ca și în Eden, dreptate desăvârșită, trăire în ascultare de Dumnezeu și de principiile legii Sale. Măsura la care trebuie să ajungă caracterul din Vechiul Testament este aceeași și în Noul Testament. Această măsură nu este de neatins. La temelia oricărei porunci, și a oricărui îndemn pe care le dă Dumnezeu se găsește și o făgăduință foarte puternică. Dumnezeu a luat măsuri ca să putem ajunge ca El, și El va îndeplini totul pentru aceia care nu se împotrivesc lucrării harului Său.

5. După ce pot fi deosebiți adevărații credincioși? Ebrei 8,11; Apoc.14,12.

În toate timpurile s-au adunat laolaltă credincioșii lui Dumnezeu care aveau în inimă Legea Lui.

6. Care va fi răsplătirea celor ascultători? Rom.6,22.

„Cei mintuiți vor fi primiți în căminul pe care-l pregătește Isus pentru ei. Acolo vor fi împreună cu cei care biruind pe Satana și tot ceea ce este stricat și josnic, și-au format caractere desăvârșite. Ei vor fi fără de vină și vor sta înaintea lui Dumnezeu avînd parte de vrednicia și privilegiul îngerilor“.

7. În timpul noului legămînt, ce se face pentru credincios? Ebrei 10,15,16.

1. Ce a încredințat Dumnezeu vechiului Israel și în ce loc? Rom.3,2; Neem.9,13,14.

„De astă-dată Legea n-a fost rostită numai pentru Ebrei. Dumnezeu i-a onorat făcînd din ei păzitorii și depozitarii Legii Sale, dar aceasta trebuia să fie păstrată ca un depozit sacru pentru lumea întreagă“.

2. În ce formă a așezat El principiile Sale morale? Deut.4,12,13.

„Zece cuvinte scurte și cuprinzătoare, pline de autoritate, cuprînd datorita omului față de Dumnezeu și față de semenii săi; și toate se sprijină pe marele principiu fundamental al iubirii“.

3. Cum a arătat Dumnezeu caracterul deosebit al celor zece precepte morale? Exod 24,12; Deut.5,22.

„Dumnezeu nu a încredințat preceptele Sale memoriei oamenilor care erau înclinați să uite cererile Sale, ci le-a scris pe table de piatră, El vroia să ferească pe Israel de a amesteca tradițiile păgînești cu Sfintele Lui precepte, sau de a confunda cererile Sale cu poruncile și obiceiurile omenești“.

4. Deși dată în scris pentru prima dată pe muntele Sinai, ce dovadă avem că ea era măsura dreptății lui Dumnezeu, de la început? Rom.4,15.u.p.; 5,13.

„Legea lui Dumnezeu este o copie a caracterului Lui. Ea a fost dată omului de la început ca o măsură a ascultării. La Sinai Legea s-a dat pentru a doua oară“.

5. Care a fost urmarea călcării poruncii lui Dumnezeu de către Adam și Eva? Gen.3,6; 2,17.

6. Care a fost urmarea păcatului lui Cain? Gen.4,10-12.

7. Ce consecințe a avut fapta de înșelăciune a lui Iacob? Gen.27,18,19,41-43.

Ținta urmărită de Satan de la început a fost să doboare Legea lui Dumnezeu. Chiar și după alungarea lui din cer el a continuat aceeași lucrare. Totdeauna el a urmărit să înșele pe om și să-l facă să calce Legea lui Dumnezeu.

MASURA DREPTĂȚII MORALE

1. Ce se spunea că va desființa Isus pe cruce? Dan. 9,27 pr.p.; Mat.27,51.pr.p.

2. Ce n-a avut El de gînd să strice? Mat.5,17,18.

„Chiar dacă moartea Mintuitorului a pus capăt legii simbolurilor și a umbrelor, ea n-a slăbit cituși de puțin obligația de a ține Legea morală. Dimpotrivă, chiar faptul că era necesar ca Hristos să moară pentru ca să facă ispășire pentru călcarea Legii, dovedește că ea nu poate fi schimbată“.

3. Ce dovadă constituie ascultarea de poruncile lui Dumnezeu? Ioan 14,15; 15,10.

„Dacă rămînem în Hristos, dacă iubirea de Dumnezeu sălășluiește în inimă, atunci simțimintele, gîndurile și faptele noastre vor fi în armonie cu Voința lui Dumnezeu. Inima sfințită este în armonie cu Legea lui Dumnezeu“.

4. Ce spune apostolul Pavel cu privire la locul pe care îl are Legea în viața de credință și de har? Rom.3,31; 6,1,2.

5. Cite din cele zece porunci urmează să țină credincioșii? Iacob 2,10-12.

6. Cum poate păcătosul iertat să țină toate poruncile? Filip.2,13; Gal.2,20.

„Pocăința și sfințirea îl împacă pe om cu Dumnezeu, făcîndu-l să trăiască în armonie cu principiile Legii Sale“.

7. Care este purtarea copiilor lui Dumnezeu în orice vreme? Apoc.14,12.

8. Care va fi răsplătirea aceluia care prin lucrarea harului rămîn credincioși lui Dumnezeu și Legii Sale? Apoc. 22,14.

În raiul înflorit din nou, Legea va fi ținută mai departe.

Intreprinderea Poligrafică Nr. 2

București - Str. Brezoianu 23-25 - c. 1278